

Nazwa Wydziału	Wydział Historyczny
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut historii Sztuki
Nazwa modułu kształcenia	Spoleczne aspekty ochrony dziedzictwa kulturowego
kod ISCED	0421, 0314, 0414
Język kształcenia	Polski
Cele kształcenia	Celem modułu jest dostarczenie studentom pogłębionej wiedzy na temat społecznej roli zabytków oraz umiejętności związanych z ich funkcjonowaniem i finansowaniem w kontekście różnych uwarunkowań prawnych, społecznych i ekonomicznych.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>K_W01: ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej ochrony i zarządzania dobrami kultury, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej</p> <p>K_W02: zna terminologię ochrony i zarządzania dobrami kultury na poziomie rozszerzonym</p> <p>K_W03: ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię i metodologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury</p> <p>K_W04: ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury</p> <p>K_W05: ma pogłębioną wiedzę o powiązaniach dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury z innymi dziedzinami nauki i dyscyplinami naukowymi obszaru nauk humanistycznych, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych</p> <p>K_W07: zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla różnych tradycji, teorii i szkół badawczych w zakresie nauk i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury</p> <p>K_U04: posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach zawodowych</p> <p>K_U05: potrafi prowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów wytworów kultury właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury w zakresie nauk humanistycznych stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historyczno-kulturowym.</p> <p>K_U07: posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i różnych mediach</p> <p>K_U08: potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami</p>

	<p>kultury oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych, a także niespecjalistami, w języku polskim i obcym, jak również popularyzować wiedzę o humanistyce oraz wytworach i instytucjach kultury</p> <p>K_U11: ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla ochrony i zarządzania dobrami kultury, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</p> <p>K_K03: potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania</p> <p>K_K04: prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu</p> <p>K_K06: systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce</p>
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	<p>Wykład i konwersatoria kończą się egzaminami sprawdzającymi wiedzę szczegółową wyniesioną przez uczestników zajęć. Zajęcia są oceniane wg następujących kryteriów: gruntowna znajomość problematyki, zaprezentowanej na zajęciach i we wskazanej literaturze, umiejętność zastosowania metod badawczych, zaprezentowanych w trakcie zajęć (sprawdzona poprzez analizę konkretnego „przypadku”). Wymagane jest regularne uczęszczanie na wszystkie zajęcia. Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie testu kompetencyjnego.</p> <p>Kryteria ocen:</p> <p>Bardzo dobry – student ma doskonale opanowany materiał z zakresu wykładu oraz poszerzoną wiedzę w oparciu o literaturę podstawową i uzupełniającą. Samodzielnie interpretuje dane.</p> <p>Dobry – student ma doskonale opanowany materiał z zakresu wykładu oraz poszerzoną wiedzę w oparciu o literaturę podstawową. Samodzielnie interpretuje dane.</p> <p>Dostateczny – student ma opanowany materiał z zakresu wykładu oraz wrywkową wiedzę w oparciu o literaturę podstawową. Referuje zapamiętane informacje.</p> <p>Niedostateczny – student nie opanował materiału z wykładu i wybranej literatury podstawowej.</p>
Typ modułu kształcenia	Obowiązkowy
Rok studiów	Drugi
Semestr	Pierwszy i drugi
Forma studiów	Stacjonarne
Imię i nazwisko koordynatora modułu i/lub osoby prowadzącej moduł	dr Michał Kurzej
Imiona i nazwiska osób egzaminujących bądź udzielających zaliczenia, w przypadku gdy nie	Dr Kinga Blaschke, dr hab. prof. UJ Józef Maciuszek, dr Wojciech Michalec, mgr inż. Grzegorz Zajączkowski

jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	wykład, konwersatorium, ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	Wykłady 60; konwersatoria 120
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	16
Bilans punktów ECTS	<p>1. Ochrona dziedzictwa w prawodawstwie wybranych krajów, wykład – 5 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 4 pkt za pracę własną i przygotowanie się do egzaminu);</p> <p>2. Podstawy komunikacji społecznej oraz technik negocjacyjnych, wykład – 5 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 4 pkt za pracę własną i przygotowanie się do egzaminu);</p> <p>3. Rola więzi społecznych w ochronie dóbr kultury, konwersatorium – 2 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 1 pkt za pracę własną i przygotowanie się do zaliczenia);</p> <p>4. Promocja dziedzictwa kulturowego, konwersatorium – 2 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 1 pkt za pracę własną i przygotowanie się do zaliczenia);</p> <p>5. Rynek sztuki i dóbr kultury. Formuły, uwarunkowania, zagrożenia, konwersatorium – 2 pkt (1 pkt za udział w zajęciach w bezpośrednim kontakcie z wykładowcą + 1 pkt za pracę własną i przygotowanie się do zaliczenia).</p>
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład bogato ilustrowany zdjęciami, ćwiczenia stacjonarne z wykorzystaniem zasobów biblioteki IHS UJ i bibliotek cyfrowych, dyskusja nad problemami omawianymi na zajęciach, i praca w grupach nad ich rozwiązaniem.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych przedmiotów	Egzamin (wykład) , zaliczenie na ocenę (konwersatoria), Szczegółowe warunki zaliczenia poszczególnych przedmiotów zgodnie z opisem w załączonych kartach przedmiotów.

nnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	
Treści modułu kształcenia (z podziałem na formy realizacji zajęć)	<p>Studenci zapoznawani są z terminologią, stanem badań, strukturami ochrony oraz problematyką doktrynalną związaną z prawnymi i społecznymi uwarunkowaniami ochrony dóbr kultury. Studenci poznają ramy prawne działań związanych z szeroko rozumianą opieką nad zabytkami oraz ich funkcjonowaniem w dyskursie społecznym. Studenci uczą się pozyskiwania środków na ochronę zabytków z różnych źródeł i zapoznają z zasadami promocji dziedzictwa kulturowego. Rozpatrywane są zarówno modele teoretyczne jak i szczegółowe przypadki działania w środowisku międzynarodowym, krajowym i regionalnym.</p> <p>Moduł obejmuje następujące przedmioty:</p> <p>Ochrona dziedzictwa w prawodawstwie wybranych krajów (wykład – 30 godz.)</p> <p>Podstawy komunikacji społecznej oraz technik negocjacyjnych (wykład – 30 godz.)</p> <p>Rola więzi społecznych w ochronie dóbr kultury (konwersatorium – 30 godz.)</p> <p>Promocja dziedzictwa kulturowego (konwersatorium – 30 godz.)</p> <p>Rynek sztuki i dóbr kultury. Formuły, uwarunkowania, zagrożenia (konwersatorium – 30 godz.)</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Wykazy literatury do poszczególnych przedmiotów zawarte w kartach przedmiotów.

Karty przedmiotów:

Nazwa przedmiotu	Ochrona dziedzictwa w prawodawstwie wybranych krajów
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr Wojciech Michalec
Sposób realizacji	Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30

Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny (70% zajęć), dyskusja moderowana i ćwiczenia w grupach (30% zajęć)
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	I etap: egzamin w formie pisemnej (test wielokrotnego wyboru wraz z pytaniami otwartymi w formie kazusów), II etap: egzamin w formie ustnej (rozwiązanie wylosowanego kazusu). Wymagana znajomość problematyki prezentowanej na wykładzie i we wskazanej literaturze przedmiotu.
Opis przedmiotu	W trakcie zajęć zastaną zaprezentowane i przedyskutowane następujące zagadnienia: 1. Geneza ochrony dziedzictwa kulturowego na świecie. 2. Modele ochrony dziedzictwa kulturowego w Europie Zachodniej na podstawie wybranych systemów prawnych (Francja, Niemcy, Austria). 3. Modele ochrony dziedzictwa kulturowego w Europie Środkowo-Wschodniej na podstawie wybranych systemów prawnych (Ukraina, Białoruś, Rumunia). 4. Modele ochrony dziedzictwa kulturowego w systemach prawnych common law (Wiek Brytania, USA). 5. Modele ochrony dziedzictwa kulturowego w pozaeuropejskich systemach prawnych na podstawie prawodawstwa wybranych krajów. 6. Umowy międzynarodowe dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego – ich znaczenie i miejsce w krajowych porządkach prawnych. 7. Organizacje międzynarodowe powołane do ochrony dziedzictwa kulturowego. 8. UNESCO oraz komitety wykonawcze – podstawy funkcjonowania, rola i znaczenie. 9. Prawodawstwo Unii Europejskiej w obszarze ochrony dziedzictwa kulturowego i jego wpływ na ustawodawstwo krajowe państw członkowskich. 10. Administracyjnoprawne, cywilnoprawne i karnoprawne normy w systemach ochrony dziedzictwa kulturowego na świecie. 11. Orzecznictwo międzynarodowe, a kształtowanie ochrony dziedzictwa kulturowego na świecie (Europejski Trybunał Sprawiedliwości).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: Akty prawne: - Akt konstytucyjny UNESCO - Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1194/2011/UE z dnia 16 listopada 2011 r. ustanawiająca działanie Unii Europejskiej na rzecz Znak Dziedzictwa Europejskiego (Dz.U.U.E.L z 2011 r. Nr 303 poz. 1) - Dyrektywa Rady 93/7/EWG z 15 marca 1993 w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprrowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (Dz. U. UE. L. 1993, Nr 74, poz. 74 z późn. zm.) - Europejska Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000 r. - Europejska Konwencja Kulturalna, Paryż 1954 r.

	<ul style="list-style-type: none"> - Europejska Konwencja o Ochronie Dziedzictwa Archeologicznego, La Valetta 1992 r. - Europejska Konwencja o Ochronie Dziedzictwa Architektonicznego, Grenada 1985 r. - Konwencja dotycząca ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego, Paryż 2003 r. - Konwencja dotycząca środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury, Paryż 1970 r. - Konwencja o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, Haga 1954 r. wraz z Regulaminem wykonawczym oraz dwoma Protokołami dodatkowymi - Konwencja ramowa Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa, Faro 2005 r. - Konwencja UNIDROIT o skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dobrach kultury, tł. Kowalski W., Warszawa 1996. - Konwencja w sprawie ochrony i promowania różnorodności i form wyrazu kulturowego, Paryż 2005 r. - Konwencja w sprawie ochrony podwodnego dziedzictwa kulturalnego, Paryż 2001 r. - Konwencja w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, Paryż 1972 r. - Opinia Europejskiego Komitetu Regionów - Ku zintegrowanemu podejściu do dziedzictwa kulturowego w Europie (Dz.U.U.E.C z 2015 r. Nr 195 poz. 22) - Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie niszczenia zabytków kultury przez ISIS/Daisz (Dz.U.U.E.C z 2016 r. Nr 346 poz. 55) - Rozporządzenie 3911/92 o eksporcie dzieł sztuki poza obszar Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE 1992, L 395; 1996, L 267 z późn. zm.) - Zalecenie w sprawie ochrony dziedzictwa kulturowego i naturalnego na płaszczyźnie krajowej (ONZ), Paryż 1972 r. - Wybrane akty prawne (krajowe) oraz orzecznictwo wskazane przez prowadzącego (przykładowo: <i>Code du patrimoine (Francja)</i>, <i>Denkmalschutzgesetze</i> wybranych krajów związkowych (Niemcy), <i>Ancient Monuments Act 1931</i> (Wielka Brytania), <i>orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie 7/68 Komisja v. Włochy</i> orzeczenie ETS w sprawie 60 i 61/84 <i>Cinéthèque v. Fédération National des Cinémas Français</i>) <p style="text-align: center;">Literatura przedmiotu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - A. Dobrzyn, <i>Ochrona dziedzictwa kulturowego we Francji</i>, „Ochrona Zabytków” 2007, nr 3. - M. Kurzątkowski, <i>Organizacja ochrony zabytków we Francji</i>, „Ochrona Zabytków” 1997, nr 4. - J. Łukaczyński, <i>Wybrane zagadnienia prawnej ochrony dziedzictwa kulturowego w krajach Unii Europejskiej</i>, „Przegląd Prawa i Administracji” 2012, nr 3445. - <i>Ochrona dziedzictwa archeologicznego w Europie</i>, red. Z.
--	--

	<p>Kobyliński, Warszawa 1998.</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Prawne wyzwania ochrony dóbr kultury we współczesnym świecie</i>, red. P. Dobosz P. i in., Kraków 2015. - A. Przyborowska-Klimczak, <i>Rozwój ochrony dziedzictwa kulturalnego w prawie międzynarodowym na przełomie XX i XXI wieku</i>, Lublin 2011. - W. Sieroszewski, <i>Ochrona prawna dóbr kultury na forum międzynarodowym w świetle legislacji UNESCO</i>, Warszawa 1974. - B. Skaldawski A. Chabiera A. Lisiecki, <i>System ochrony zabytków w wybranych krajach europejskich</i>, „Kurier Konserwatorski” 2011, nr 11. - W. Sobczak, <i>Ochrona dziedzictwa kultury w systemie prawnym Unii Europejskiej</i>, „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” 2009, nr 3. <p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - I. Bernatek-Zagała, <i>Prawna ochrona dóbr kultury – problemy terminologiczne</i>, „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” 2012, nr 4. - <i>Cultural and natural heritage. Between theory and practice</i>, red. M. Śliwa, K. Glińska-Lewczuk, Olsztyn 2015. - G. Czubek, P. Kosiewski, <i>Dobra kultury i problemy własności. Doświadczenia Europy Środkowej po 1989 roku</i>, Warszawa 2005. - G. Czubek, P. Kosiewski, <i>Przemieszczone dobra kultury. Przypadek Europy Zachodniej i problemy państw Europy Środkowej i Wschodniej w XX wieku</i>, Warszawa 2004. - <i>Denkmalpflege. Deutsche Texte aus drei Jahrhunderten</i>, red. N. Huse, München 2006. - A. Długozima, <i>Bośnia i Hercegowina – dobra kultury w czasie wojny i pokoju</i>, „Ochrona Zabytków” 2009, nr 3. - M. Drela, <i>Definicja zabytku nieruchomego w prawie polskim i francuskim</i>, „Ochrona Zabytków” 2008, nr 1. - <i>Dziedzictwo kultury wobec zagrożeń czasu wojny i pokoju. Konferencja międzynarodowa w 50. rocznicę podpisania Konwencji z 14 maja 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego</i>, Warszawa, 13-15 maja 2004 r., red. J. Nowicki, Warszawa 2004. - B. Gadecki, <i>Ochrona dziedzictwa kulturalnego i naturalnego. Perspektywa prawna i kryminologiczna</i>, Warszawa 2015. - W. Gerycz, <i>Problemy i tendencje ochrony zabytków sakralnych na Ukrainie</i>, „Ochrona Zabytków” 2010, nr 1-4. - I. Głuszyńska, K. Lankosz, <i>Międzynarodowe stosunki kulturalne. Wybór dokumentów</i>, Bielsko-Biała 2007. - P. Gwoździwicz-Matan, <i>Umowa użyczenia muzealium w prawie prywatnym</i>, Warszawa 2015. - G. Haase, <i>Kunstraub und Kunstschutz. Eine Dokumentation</i>, Hildesheim 1991. - P. Kalicki, <i>Ochrona dziedzictwa archeologicznego w Peru</i>, „Ochrona Zabytków” 2009, nr 2. - A. Kępczyńska-Walczak, <i>Koncepcja bazy danych polskiego dziedzictwa architektonicznego w kontekście doświadczeń europejskich</i>, „Ochrona Zabytków” 2007, nr 4.
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - G. Kiesow, <i>Denkmalpflege in Deutschland. Eine Einführung</i>, Darmstadt 2000. - E. Klekot, <i>Konwencja UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego: archeologia pojęć</i>, „Ochrona Zabytków” 2014, nr 1. - <i>Konwencje UNESCO w dziedzinie kultury. Komentarz</i>, red. K. Zalaszińska, Warszawa 2014. - W. Kowalski, <i>Restytucja dzieł sztuki w prawie międzynarodowym</i>, Katowice 1989. - D. Lambert, <i>Przestępstwa przeciwko dziełom sztuki we Francji z punktu widzenia policji</i> [w:] <i>Międzynarodowa współpraca służb policyjnych, granicznych i celnych w zwalczaniu przestępczości przeciwko zabytkom</i>, red. M. Karpowicz, P. Ogrodzki, Szczytno 2005. - <i>Leksykon prawa ochrony zabytków</i>, red. Zeidler K., Warszawa 2010. - <i>Międzynarodowa ochrona dóbr kulturalnych. Ochrona prawna w razie konfliktów zbrojnych. Zbiór tekstów</i>, Warszawa 1962. - W. Murtagh, <i>Keeping Time: The History and Theory of Preservation in America</i>, New York 1997. - M. Niedźwiedź, <i>Obrót dobrami kultury w Unii Europejskiej</i>, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prawo Wynalazczości i Ochrony Własności Intelektualnej” 2000. - <i>Ochrona dóbr kultury we Włoszech: Umbria i Wenecja</i>, red. M. Łankiewicz, Warszawa 1980. - K. Odendahl, <i>Kulturgüterschutz</i>, Tübingen 2005. - J. Opaska, <i>Historia i współczesność ochrony zabytków w Albanii</i>, „Ochrona Zabytków” 2014, nr 2. - J. Opaska, <i>U źródeł ochrony zabytków: rozwój systemowego konserwatorstwa w Niemczech w początkach XIX w.</i>, „Ochrona Zabytków” 2010, nr 1-4. - W. Paczuski, <i>Handel dziełami sztuki w Unii Europejskiej</i>, Kraków 2005. - <i>Prawna ochrona zabytków</i>, red. T. Gardocka, J. Sobczak, Toruń 2010. - J. Pruszyński, <i>Ochrona prawna zabytków w Republice Federalnej Niemiec. Teksty i komentarze</i>, Warszawa 1992. - <i>Revitalizácia tradičnej kultúry a lokálna identita</i>, red. Z. Krišková, Krakov 2013. - J. Sobczak, <i>Wolność korzystania z dóbr kultury – standardy europejskie i konstytucyjna rzeczywistość polska</i> [w:] <i>Prawna ochrona dóbr kultury</i>, red. Gardocka T., Sobczak J., Toruń 2009. - I. Stamatoudi, <i>Cultural property law and restitution. A commentary to International Conventions and European Union law</i>, Cheltenham - Northampton 2011. - P. Stec, <i>Dyrektywa 93/7/EWG z perspektywy dwóch dekad funkcjonowania</i>, „Santander. Art & Culture. Law Review 2015, nr 1 (http://www.ejournals.eu/sj/index.php/SACLR/article/view/6187). - P. Stec, <i>Kontrola eksportu dóbr kultury w prawie francuskim</i>, „Ochrona Zabytków” 1997, nr 2.
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - P. Stec, <i>Zwrot dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium UE</i>, „Prawo Europejskie w Praktyce” 2010, nr 7/8. - S. Thurley, <i>Zasady ochrony zabytków</i>, „Ochrona Zabytków” 2008, nr 2. - <i>Zarządzanie światowym dziedzictwem kulturowym</i>, red. K. Piotrowska, D. Lipska, Warszawa 2015. - K. Zeidler, <i>Zasada ochrony europejskiego dziedzictwa kultury</i> [w:] <i>Europa sędziów</i>, red. Brodecki Z., Warszawa 2007.
--	--

Nazwa przedmiotu	Podstawy komunikacji społecznej oraz technik negocjacyjnych
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr hab. prof. UJ Józef Maciuszek
Sposób realizacji	Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	metody podające (wykład informacyjny), metody problemowe (wykład problemowy, wykład konwersatoryjny), metody aktywizujące (metoda przypadków, metoda sytuacyjna, gry dydaktyczne, dyskusja dydaktyczna), metody eksponujące (film, ekspozycja, pokaz).
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin pisemny
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	<p>Egzamin w formie testu jednokrotnego wyboru oraz pytań otwartych. składa się z następujących części:</p> <p>Egzamin testowy sprawdzający opanowaną wiedzę.</p> <p>Pytania testowe sprawdzające umiejętność wykorzystania praktycznych modeli komunikacji prowadzenia negocjacji.</p> <p>Pytania testowe sprawdzające przekonania na temat roli komunikacji w kształtowaniu pozytywnych związków między ludźmi oraz przekonań na temat konstruktywnego podejścia do konfliktu interesów.</p> <p>Kryteria oceny:</p> <p>Na ocenę 2 – student nie odpowiedział poprawnie na 51% pytań Na ocenę 3 – student odpowiedział poprawnie na 51% pytań Na ocenę 3,5 – student odpowiedział poprawnie na 60% pytań Na ocenę 4,0 – student odpowiedział poprawnie na 70% pytań</p>

	Na ocenę 4,5 – student odpowiedział poprawnie na 80% pytań Na ocenę 5,0 – student odpowiedział poprawnie na 91% pytań
Opis przedmiotu	W ramach zajęć zostaną zaprezentowane następujące zagadnienia: - Czym jest komunikacja; podstawowe modele. - Wprowadzenie do teorii aktów mowy. - Pragmatyczna teoria znaczenia; teoria implikatur. - Przekaz dosłowny (literalny) - Meta Model języka jako narzędzie precyzyjnej komunikacji. - Komunikacja jako perswazja, elementy sytuacji perswazyjnej. - Czynniki wpływające na efekty perswazji. - Natura konfliktów; co występuje w konfliktach. - Zasady stylu rzeczowego negocjacji. - Modele przygotowania się do negocjacji.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	Literatura podstawowa: - E. Griffin, <i>Podstawy komunikacji społecznej</i> , Warszawa, 2003, rozdział 3, 54-68. - R. Fisher, W. Ury, <i>Dochodząc do TAK</i> , Warszawa, 2012. Literatura uzupełniająca: - S.P. Morreale, B.H. Spitzberg, J.L. Barge, <i>Komunikacja między ludźmi</i> , rozdział 1, Warszawa, 2008, s. 28-59.

Nazwa przedmiotu	Rola więzi społecznych w ochronie dóbr kultury
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr Kinga Blaschke
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, moderowana dyskusja oparta na wskazanej literaturze.
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie na ocenę
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Ocena będzie wystawiana na podstawie testu z pytaniami otwartymi i zamkniętymi, sprawdzający wiedzę prezentowaną na wykładzie i zawartą w literaturze przedmiotu oraz aktywności na zajęciach. Kryteria ocen:

	<p>Bardzo dobry – student ma doskonale opanowany materiał z zakresu zajęć oraz poszerzoną wiedzę w oparciu o literaturę. Bierze aktywny udział w zajęciach, wskazując prawidłowe rozwiązania stawianych problemów i prawnie uzasadniając swoje stanowisko w dyskusji.</p> <p>Dobry – student ma dobrze opanowany materiał z zakresu zajęć i literatury przedmiotu oraz wiedzę opartą o literaturę przedmiotu. Bierze aktywny udział w zajęciach, próbując odpowiadać na zadane pytania i zajmować stanowisko w dyskusji</p> <p>Dostateczny – student ma opanowany materiał z zakresu zajęć oraz wrywkowa wiedzę w oparciu o literaturę podstawową. Przejawia niewielką aktywność na zajęciach i sporadycznie bierze udział w dyskusji</p> <p>Niedostateczny – student nie opanował materiału prezentowanego na zajęciach i nie brał w nich aktywnego udziału.</p>
Opis przedmiotu	<p>Głównym tematem zajęć jest uwarunkowanie różnych aspektów ochrony dziedzictwa przez szeroko pojęte więzi społeczne. Zostanie on przedstawiony w oparciu o analizę stanu więzi społecznych oraz oceny ewentualnych przyczyn ich kryzysu na poziomie grup obywatelskich, narodowych, religijnych, płciowych i rodzinnych. Zastosowanie perspektywy socjologicznej umożliwi zapoznanie studentów z podstawowymi metodami badań społecznych które wykorzystywane są w analizach dziedzictwa kulturowego i jego recepcji. Tematy poszczególnych wykładów będą częściowo odzwierciedlały problemy obecne w aktualnym dyskursie publicznym. Zostaną też poruszone następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dzieje socjologicznych badań nad sztuką. - Podstawowe metody badań społecznych i ich wykorzystanie w ochronie i promocji dóbr kultury. - Społeczna geneza sztuki. - Znaczenie dóbr kultury materialnej i niematerialnej dla budowy więzi społecznych. - Wpływ uwarunkowań społecznych i politycznych na odbiór zabytków. - Ochrona dziedzictwa a kryzys więzi społecznych. - Problem definicji narodu i jej wpływ na ochronę dziedzictwa. - Dziedzictwo a więzi religijne i płciowe - Dziedzictwo a więzi w ramach grup społecznych i politycznych - Rola dziedzictwa kulturowego w budowaniu tożsamości europejskiej, narodowej i lokalnej. - Dziedzictwo w strategiach rozwoju lokalnego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	<ul style="list-style-type: none"> - B. Andersen, <i>Wspólnoty wyobrażone</i>, Kraków 1997. - P. Berger, T. Luckman, <i>Społeczne tworzenie rzeczywistości</i>, Warszawa 1983. - A. Kłoskowska, <i>Kultury narodowe u korzeni</i>, Warszawa 1996. - A. Kłoskowska, <i>Socjologia kultury</i>, Warszawa 1981. - <i>Oblicza lokalności. Tradycja i współczesność</i>, red. J. Kurczewska, Warszawa 2003. - <i>Społeczne aspekty zróżnicowanego rozwoju wsi w Polsce</i>.

	<p><i>Partycypacja lokalna i kapitał społeczny</i>, red. H. Podedworna, P. Ruskowski, Warszawa 2008</p> <p>- M. Marody, A. Giza-Poleszczuk, <i>Przemiany więzi społecznych</i>, Warszawa 2004.</p> <p>- S. Ossowski, <i>Więź społeczna i dziedzictwo krwi</i>, Wrocław-Warszawa 1996.</p> <p>- I. Hurwic-Nowakowska, <i>Żydzi polscy. Analiza więzi społecznej ludności żydowskiej</i>, Warszawa 1996.</p> <p>- P. Rybicki, <i>Więź społeczna i jej przejawy</i>, „Kultura i Społeczeństwo” 1978, Nr 3.</p> <p>- W. Jacher, <i>Teoria więzi społecznej w socjologii Emila Durkheima</i>, Warszawa 1973.</p>
--	---

Nazwa przedmiotu	Promocja dziedzictwa kulturowego
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Mgr inż. Grzegorz Zająchkowski
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Prezentacja z użyciem materiałów audiowizualnych, moderowana dyskusja oparta na wskazanej literaturze, krytyczna analiza przykładów promocji dziedzictwa kulturowego.
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie na ocenę
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywne uczestnictwo w konwersatorium, a także przygotowanie konspektu „strategii promocyjnej” wybranego elementu dziedzictwa kulturowego.
Opis przedmiotu	W trakcie zajęć zostaną omówione wybrane nowoczesne metody promowania dziedzictwa kulturowego, stosowane w Polsce i na świecie. Szczegółowej analizie poddamy organizację przedsięwzięć ochronnych, ich finansowanie, a przede wszystkim zastanowimy się nad ich skutecznością. Wiele uwagi poświęcimy też aksjologicznym aspektom promocji dziedzictwa kulturowego, a także koniecznością jej precyzyjnego dostosowania do wymogów prawnych i technicznych,

	<p>służących właściwej ochronie dziedzictwa kulturowego.</p> <p>Szczegółowo zostaną omówione następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wszechstronne wykorzystanie prawnych (np. wpisanie na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO, uznanie za Pomnik Historii Polski) i prawnokanonicznych (np. nadanie kościołowi tytułu bazyliki lub statusu sanktuarium, koronacja cudownego obrazu) „oznaczników” wartości zabytków do ich promocji. - Parki kulturowe jako narzędzie promocji dziedzictwa kulturowego. - Wyznaczenie, organizacja i właściwe oznakowanie szlaków kulturowych. - Organizacja festiwali i różnorodnych spotkań (np. Małopolskich dni dziedzictwa), prezentujących różne aspekty dziedzictwa kulturowego. - Propagowanie dziedzictwa kulturowego w „starych” i „nowych” mediach („spacerowniki w czasopismach lokalnych, strony internetowe zabytków, akcje „Wiki lubi zabytki”). - „Pozycjonowanie” zabytków artystycznych i innych aspektów dziedzictwa kulturowego w filmach i teledyskach. - „Pozycjonowanie” zabytków artystycznych i innych aspektów dziedzictwa kulturowego w reklamie komercyjnej - Propagowanie wprowadzania zabytków i innych aspektów dziedzictwa kulturowego w logotypach różnych firm i instytucji. - Omawianiu tych zagadnień będzie towarzyszyła szczegółowa analiza „przypadków” wybranych przez wykładowcę, zmierzająca do aktywizacji studentów. <p>Studentom zostaną także wskazane główne źródła pozyskiwania środków na ochronę i promocję dziedzictwa kulturowego i regulacje prawne, określające sposoby wnioskowanie o te fundusze. Uwaga uczestników zajęć zostanie skierowana przede wszystkim na możliwość pozyskiwania środków z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Budżetu państwa i budżetów samorządowych (w dyspozycji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków i organów samorządowych, - Funduszu Kościelnego RP, - Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej, - Funduszy Norweskich i EOG oraz Funduszy Szwajcarskich, - Zagranicznych i polskich Fundacji Prywatnych. <p>Wykładowca zapozna również studentów ze „strategią” przygotowywania wniosków o wsparcie ochrony dziedzictwa kulturowego przez tych beneficjentów, a zwłaszcza z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koniecznością zrozumienia i stosowania „języka grantodawców”, - potrzebą rozeznania „psychologii grantodawców i dostosowaniem się do niej, - zrozumieniem i stosowaniem właściwej kompozycji wniosków, - koniecznością precyzyjnego określenia celów ogólnych, podrzędnych i operacyjnych wniosku, - potrzebą trafnego zatytułowania wniosku, - zasadami właściwego opracowania harmonogramu wniosku, - zasadami właściwego opracowania kosztorysu wniosku,
--	---

	<p>- zasadami właściwego angażowania osób i firm do realizacji wniosku, - koniecznością analizy przyczyn powodzenia lub niepowodzenia składanego wniosku i wyciągania z nich wniosków na użytek kolejnych przedsięwzięć.</p> <p>W trakcie zajęć wykładowca przeanalizuje gruntownie ze studentami kilka konkretnych (przyjętych i odrzuconych) wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć z zakresu ochrony dóbr kultury. Wiedzę i umiejętności pozyskane z tych analiz studenci wykorzystają przy przygotowaniu ćwiczebnych wniosków o pozyskanie funduszy na te cele. Wnioski te będą prezentowane i analizowane na zajęciach i będą stanowić podstawę do zaliczenia przedmiotu.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu</p>	<p>Promocja dziedzictwa kulturowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Wiki lubi zabytki. Poradnik</i>, www.Wikipedia/Wiki_Lubi_Zabytki/poradnik - E. Sendejewicz, <i>Festiwal kapel i śpiewaków ludowych w Kazimierzu Dolnym 1967-1987</i>, Warszawa 1989. - Jackowski, <i>Szlaki pielgrzymkowe Europy</i>, Kraków 2000. - Reihel, <i>Stadtmarketing. Die Städte Stralsund und Wiesmar. Die Auszeichnung mit dem Welterbe-Siegel der UNESCO effizient nutzen</i>, Stralsund 2004. - K. Orzechowska-Kowalska, <i>Europejskie szlaki kulturowe Rady Europy</i>, „Turystyka Kulturowa”, 2009, nr 12, s. 4-20. - J. Sakowicz, <i>Miasto tkaczy w Zgierzu. Park kulturowy jako instrument ochrony i rewitalizacji krajobrazu kulturowego</i>, „Ochrona Zabytków”, 62, 2009, s. 8-20. - Jawor, <i>Kultura w mieście idealnym. Kultura – Zamość – uczestnictwo w kulturze</i>, Warszawa 2009. - A.M. Rohrscheid, <i>Regionalne szlaki tematyczne. Idea, potencjał, organizacja</i>, Kraków 2010. - Warchola, <i>Film przygodowy wypromuje śląskie zabytki techniki</i>, „Wyborcza.pl”, Katowice, 26 maja 2010. - Dąbek, <i>Świętokrzyska kraina plenerów filmowych</i>, Kielce 2014. - M. Waligórska, <i>Klezmer's Afterlife. An Ethnography of the Jewish Music Revival in Poland and Germany</i>, Oxford 2013, s. 29-41. <p>Finansowanie ochrony i promocji dziedzictwa kulturowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Finansowanie opieki nad zabytkami. Informator NID</i>, www.nid.pl/finansowanie-opieki-nad-zabytkami. - J. Kurkowski, <i>Konkordat polski. Znaczenie i realizacja</i>, Warszawa 1999, zwłaszcza strona 179-184. - J. Swaryczewska, <i>Prawno-finansowe problemy ochrony dziedzictwa kulturowego</i>, [w:] <i>Zachowane – ocalone. O krajobrazie kulturowym i sposobach jego kształtowania</i>, Olsztyn 2003, s. 79-90. - Szymańska, <i>Fundusze unijne i europejskie</i>, Gliwice 2006. - Barański, <i>Dotacje, fundusze, granty</i>, Gliwice 2008. - M. Bendza, <i>Regulacja kościelnych spraw majątkowych na przykładzie Kościoła prawosławnego w Polsce</i>, Warszawa 2009. - A. Zalesińska, <i>Prawna ochrona zabytków nieruchomych w Polsce</i>, Warszawa 2010.

Nazwa przedmiotu	Rynek sztuki i dóbr kultury. Formuły, uwarunkowania, zagrożenia
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr Ewa Skotniczna
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, okazjonalnie zajęcia w terenie (zapoznanie się z funkcjonowaniem instytucji rynku sztuki)
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie na ocenę
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Zaliczenie w formie testu dotyczącego treści zaczerpniętych bezpośrednio z wykładu i wskazanej literatury
Opis przedmiotu	<p>Celem niniejszych zajęć jest zapoznanie z historią oraz podstawowymi zasadami funkcjonowania rynku sztuki i dóbr kultury w Polsce i zagranicą. Szczególnie ważne wydaje się przybliżenie kilku zasadniczych kwestii: genezy i ewolucji rynku sztuki na świecie i w Polsce, aspektów prawnych związanych z handlem dziełami sztuki i antykami, systemu ich sprzedaży oraz ochrony. Wykłady mają służyć poznaniu zasad prowadzenia instytucji zajmujących się handlem dziełami sztuki, takich jak: domy aukcyjne, antykwariaty i galerie sztuki współczesnej. W trakcie zajęć przeanalizowana zostanie aktualna sytuacja rynku sztuki na świecie i w Polsce, w jego poszczególnych obszarach: sztuka dawna (m.in. malarstwo, grafika, rzemiosło artystyczne) i sztuka współczesna. Bardzo istotną kwestią będzie omówienie funkcjonujących obecnie regulacji prawnych dotyczących ochrony i opieki nad zabytkami w kontekście rynku sztuki, a także zagrożeń z nimi związanych (problem wywozu dzieła sztuki zagranicę, kwestia fałszowania i kradzieży obiektów artystycznych).</p> <p>Zagadnienia związane z rynkiem sztuki są niezbędnym elementem wykształcenia historyka sztuki, dając absolwentowi tego kierunku różnorakie możliwości przyszłej pracy zawodowej.</p>

	<p>Zajęcia oprócz teorii zawierać będą elementy praktyczne m.in. wizyty w krakowskich galeriach i antykwariatach oraz analizy katalogów i notowań aukcyjnych.</p> <p>Zagadnienia szczegółowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Polskie i międzynarodowe organizacje marszandów, czasopisma oraz portale internetowe dotyczące rynku sztuki i dóbr kultury. - Historia europejskiego rynku sztuki. - Historia rynku sztuki w Polsce. - Historia polskiego kolekcjonerstwa. Najważniejsze współczesne kolekcje prywatne w Polsce. - Najważniejsze domy aukcyjne w Polsce i na świecie. System aukcji tradycyjnych oraz internetowych. - Polskie i europejskie prawodawstwo dotyczące handlu dziełami sztuki. - Wpływ zmian przepisów w „Ustawie o ochronie zabytków i dóbr kultury” na rynek sztuki w Polsce. - Sztuka a ekonomia. - Z problematyki fałszerstw dzieł sztuki. - Kradzieże i ubezpieczenie dzieł sztuki. - Skład sztuki dawnej czyli antykwariat. Najważniejsze krakowskie antykwariaty. - Dawne malarstwo i grafika na polskim i międzynarodowym rynku sztuki. - Rzemiosło artystyczne na rynku antykwarycznym w Polsce (meble, ceramika, szkło, srebra, tkaniny). - Czołowe galerie sztuki współczesnej w Polsce. Praktyczne zasady funkcjonowania galerii na przykładzie jednej z galerii krakowskich. - Formy promocji młodych artystów. - Czy warto inwestować w sztukę współczesną? Mechanizmy funkcjonowania rynku sztuki aktualnej. - Rynek sztuki współczesnej w Polsce 1985–2017.
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu</p>	<ul style="list-style-type: none"> - F. Arnau, <i>Sztuka fałszerzy-fałszerze sztuki</i>, Warszawa 1988. - P. Bazyłko K. Masiewicz, <i>Przewodnik kolekcjonera sztuki najnowszej</i>, Kraków-Warszawa 2008. - J. Białynicka-Birula, <i>Międzynarodowy handel dziełami sztuki w Unii Europejskiej</i>, Kraków 2014. - S. Bołdok, <i>Antykwariaty artystyczne, salony i domy aukcyjne. Historia warszawskiego rynku sztuki w latach 1800-1950</i>, Warszawa 2004. - K. Borowski, <i>Sztuka inwestowania w sztukę</i>, Warszawa 2013. - P. Fletcher, A. Helmreich, <i>The rise of the modern art market in London, 1850-1939</i>, London 2011. - M. Golka, <i>Rynek sztuki</i>, Poznań 1991. - M. Korzeniowska-Marciniak, <i>Międzynarodowy rynek sztuki</i>, Kraków 2001. - J. Michalski, <i>The Art Market in Poland 1985-2005</i>, Galeria Zderzak, Kraków 2005. - J. Miliszkiewicz, <i>Polskie gniazda rodzinne</i>, Warszawa 2003.

	<p><i>Poradnik polskiego kolekcjonera</i>, Kraków 2004.</p> <ul style="list-style-type: none">- K. Pomian, <i>Zbieracze i osobliwości. Paryż-Wenecja, Gdańsk 2012.</i>- <i>Problematyka autentyczności dzieł sztuki na polskim rynku. Teoria. Praktyka. Prawo</i>, Warszawa 2012.- J. Pruszyński, <i>Dziedzictwo kultury Polski</i>, t. 1-2, Zakamycze 2001.- <i>Rynek Sztuki. Aspekty prawne</i>, red. W. Kowalski, K. Zalasńska Warszawa 2011.- Ryszkiewicz, <i>Początki handlu obrazami w środowisku warszawskim</i>, Wrocław 1953.- W. Szczekała, <i>Falszerstwa dzieł sztuki. Zagadnienia prawnokarne</i>, Warszawa 2012.- K. Zeidler, <i>Aukcyjna sprzedaż dzieł sztuki</i>, „Gazeta Prawna”, nr. 67, 2001
--	--